

KECSKEMÉTI LAPOK

Előfizetési díj: Egész évre 5 frt., fél évre 2 frt 50 kr.,
negyed évre 1 frt 50 kr. Egyes szám ára 12 kr.
Hirdetmények jutányosan számoltatnak. — Nyilatkoztató közlemény
soroként 30 kr.
Bélföldi minden bevitel után 30 kr.

Politikai és társadalmi hetilap.

Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség: V. Klapka-útea 162.
hova a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
Kiadóhivatal: III. Jókai-útea 186. Telefon sz. 81.
hova az előfizetések, hirdetések és a lap szétküldésére vonatkozó
felhasználások intézendők.

Le az obstrukcióval!

Már a múlt alkalommal folyt ország-házi munka-rekesztő működés alkalmával felszólaltunk e helyen, hogy Kecskemét város higgadt, politikailag is érett, okos népe emelje fel tiltakozó szavát úgy a törvényhatósági bizottsági közgyűlésben, mint a népgyűlésben is. Akkor arra nem volt szükség, mivel az okvetetlenkedők leszerelték s abba hagyták a gáncs-vetést, a melylyel a komoly munka embereit igyekeztek a komoly munkában akadályozni.

De azóta, sőt már azelőtt, úgy megkivánták némelyek az obstrukciót, hogy az ország mérhetlen anyagi, de még sokkal nagyobb erkölcsi kárára és hátrányára, mind sűrűbben szedik elő sokféle öcskaságot tartalmazó politikai lomtárakból. Most már annyira süjjetek, hogy az ellenállást nemcsak nagyobb kaliberű nemzeti érdek, vagy elvi álláspont védelméért, hanem tisztán a munkarend megállapításának megakadályozása végett vették elő. Eléggé el sem ítéhető csunya és rossz eljárás ez s hogy erre ki nem terjeszkedünk, annak oka az, mert erről csak szuperlatívusokban lehet beszélni, a mit egyébként is, de kivált a közgyűlés higgadt, komoly magatartásának hatása alatt, kerülni akarunk.

Hejh! de szeretnénk volna azoknak az okvetetlenkedők, kiabáló uraknak, a kik az országában válogatás nélkül szórják a legerősebb sértéseket, megmutatni Kecskemét város közgyűlését, hadd látták

volna, hogy komoly dolgokról hogyan kell komolyan tanácskozni.

Elismeréssel adózunk mind a két részre s örömmel emeljük ki, hogy a tárgyalás menete — eltekintve egy-két kevesebb jelentőséggel bíró inczidenstől — úgy a hely tisztességének, mint a testület méltóságának megfelelő volt. Tekintsenek ide azok, a kik azt képzelik, hogy az ő erejük abban van, hogy a legmagyarabb vidék legmagyarabb elemeire támaszkodhatnak. Nézzenek be most a mi törvényhatósági bizottsági közgyűlésünkbe s meglátják, hogy abban bizony három sem volt, de talán, hogy egyetlen egy sem, a ki azt a politikai tojástáncot komolyan helyeselt volna, vagy attól valamely jót várna. Sőt nyíltan kiértett, de vezéről szónokul szép beszédben még nyíltabban ki is mondta, hogy ők is károsnak, megengedhetlennek, következőképpen politikai bűnnek tartják azt, a mit a pártok kötelekéből kiszabadult 25—30 hónapja csinál. Három pártból vált ki egy-egy rész s mit sem törődve vele, hogy a függetlenségi párt feje, vezére, boldog emlékü édesatyja által megjelölt nyomot híven követve, az erőszakosságnak ilyen alkalmazásával egyet nem ért, abban részt nem vesz, sőt helyteleníti, ők vakon mennek a falnak, mondván: nekünk nincs mit veszíteni, noha jól tudjuk, hogy nem a fal fog leomlani.

Nem törődnek ők azzal sem, hogy Eötvös Károly, Olay Lajos az ő eljárásukat nyíltan rosszalják s nyilvánosan kifejtik, hogy az erőszakoskodás után csak az erőszak, az abszolutizmus követ-

kezhetik, az pedig csak német lehet, magyar semmiképen.

Forradalommal mernek fenyegetni, következképpen forradalomra izgatnak s vérben forgó szemek vágyva-vágyának honfi vért látni. De úgy látszik, nem csak úgy látszik, de bizonyos, hogy ebben csalódnak. A legnagyobb vidék legmagyarabb népe, köztük Kecskemét is, félreérthetlenül adja tudtokra, hogy ő miattok, az ő vezérletök alatt nem hogy fegyvert nem fog, de még a kis újjat sem emeli föl.

Elismeréssel adózunk a kecskeméti függetlenségi pártnak. Csak így tovább s akkor nem kell félni attól, hogy azok, a kiknek érdeke a békebontást kívánja, ezt a békét valóban meg is bonthassák, mert az ilyen példák nagyon jótékonyan fognak hatni, hogy egymás véleményének tiszteletbentartása mellett igyekezzünk saját nézetünket érvényesíteni, diadalra vinni.

De tisztelet, elismerés a szabadelvű pártnak is, a mely fényesen megmutatta, hogy ő az a leányzó, a ki nem halt meg, csak aludni látszott. Minő erő, minő hatalom s a többség biztos tudatában is, minő higgadság, minő önmérséklet s minő kimélet az ellenvéleménynek érzékenykedésével szemben is.

Azt mondja: nem pártkérdés ez; nem mondja, de érzi, hogy erőm tudatában tehetném pártkérdéssé is, hogy ez által a párt erejét gyarapítsam, de nem teszem, mert azt akarom kifejezni, hogy a haza ellenségeivel szemben nem a pártot, hanem a magyarságot, a hazát kell vé-

A KECSKEMÉTI LAPOK TÁRCZÁJA.

Mint a zápor . . .

Mint a zápor, hullik
A szemem harmatja,
Búbánatos szegény lelkem
Galambom sirtaja.

Kesereg a gerle,
Elvesztette párját;
Elvesztette a lelkem is
Egész mennyországot.

Fölleli a gerle
Párját másik ágon,
De én soha föl nem lelem,
Ezen a világon.

Mint a zápor, hullik
A szemem harmatja,
Szegény lelkem föl-fölkörog,
Galambom sirtaja.

Bartha József.

Örökségvadászat.

Van nekem egy nagynénem, ki ma is — pedig már jó előrehaladott korú — azon töri a fejét, hogy hol, kitől lehetne örökséghez jutni. Szereti is az atyafiságot a lehető legtagasabb körben érvényesíteni s így felesleges mondanom, hogy a legtöbb helyen nem szívesen látják.

Én sem szeretem, pedig jó anyámnak egyetlen testvére, tehát valóságos nagynénem, még is túrnóm kell őt s ha meglátogat, színelnem kell iránta a rokoni szeretetet és tiszteletet, különben sérteném az illem szabályait.

Vásáros időben mindig ellátogat hozzám, ilyenkor vége-hossza nincs az általa felfedezett új rokonság egész geneológiájának. De nemcsak a saját, hanem a mások öröklési viszonyaival is bőségesen foglalkozik, osztogatja a tanácsokat és a reménybeli ezreket, nagyon természetes, hogy azért ő maga számos, kellő nevelésben elhanyagolt gyermekeivel napról-napra szegényebb lesz, mert mindig idegen vagyon után ásítotik.

Éppen országos vásár volt. Nagynéném felkeresett s azok mókjával betelepedett hozzám. Vacsorához ültünk s nagynénem a legjobb étvágygyal fogyasztotta a jóízű pecsényét.

Alig türelvén meg száját a befejező falat után, szólt hozzám eképen:

— Tudod-e mit, kedves öcsém, én ma neked nagy szerencsét hoztam, magad is boldog lehetsz, meg engemet is szerencsésé tehetesz, neked az egész kevésbe kerül, hiszen úgy is prókátor vagy, csak aztán okosan cselekedjél.

— Ugyan mi lehet az, néni? — tettem a konvencionális kérdést, ámbár gondolataim egészen máson tévelyegtek.

— A múlt napokban — folytató tovább — azt olvastam az újságban, hogy Grácban lezármazó örökös és végrendelet nélkül bizonyos Glück Ignác halt el s mintegy másfél milliónyi vagyon maradt utána, de még eddig örökös nem jelentkezett. Több éjjel nem tudtam aludni s mindig azon törtem a fejemet, hátha én feltalálnám az örökösöket. És csakugyan eszembe is jutott, hogy ezelőtt mintegy harmincz esztendővel, tőlünk a harmadik szomszédságban lakott egy Glück Áron nevű rongyszedő zsidó, volt neki négy gyermeke, két leánya és két fia, a fiúk egyike púpos hátú nyomorék volt. Hátha ezek volnának az örökösök? Nem sajnáltam a fáradságot, elmentem a rabbinsához s óvatosan utána kérdezősködtem, ha vajjon nem tudna-e valamit mondani e családról?

deni. Méltó és illő olyan komoly politikai párthoz, a mely erejét nem erőszakoskodásra, de komoly, higgadt munkára kívánja használni.

De ha már felébredt a párt, a mely bizony hosszú ideig aludt, itt az ideje, hogy ébren is maradjon. Komoly fellegek vannak a politika egén, a mely fenyegeti a magyarság nehezen elért előnyeit. Bécsben a politika fejtetőn áll már régén s a baj ragadós, könnyen átjöhet mihozzánk is. De ha nem is, még is minden erőnkre van szükségünk, hogy a kiegyezésben érdekeinket megvédehessük. Sándorainkat erősíteni kell minden vonalon s így a kecskeméti szabadelvű pártnak is össze kell szedni, szerbe-számba venni minden erejét; a rejtett erőket fel kell keresni s készenlétben tartani.

Mert most még csak az az óhajtatunk, hogy Csongrád megye, Pécs, Debreczen, Kecskemét stb. példája a törvényhatóságoknál minél tömegesebb követőre találjon; sőt mozduljon meg minden terület, a melynek politikai szereplése, jogcíme van s nyilatkozzék meg teljes erővel az egész közvélemény, hogy elszöprje a közélet teréről azokat, a kik nem áttalanok talán hiúságból, talán bosszúból, talán mind a kettő okából, erőszakoskodni s tömérdekét ártani mindennek, a mi magyar.

Politikai szemle.

Minden jó hazafi aggodalommal, sőt szégyenkezve látja, hogy a magyar képviselőház immár az állandó botrányok tanyája és hogy azok a képviselők, kik máskor annyira irtóznak (persze, csak szóval) Bécsből, most egészen bécsi mintára csinálják az obstrukciót. A nemzeti, nép- és Polónyi-párti képviselők nyíltan kimondják, hogy őket a Bánffy elleni gyűlés vezeteli, hogy nekik csak Bánffy bukása kell s ha ez megtörténik, ők, mint a kezes bárányok, mindent megszavaznak. Csak-hogy ki az az ügyű, a ki ezt nekik elhiszi? Azután meg hol itt az elv? Szabad-e

személyes gyűléstől feláldozni a haza legfőbb érdekeit? Szabad-e 20—25 képviselőnek erőszakosan megakadályozni a legfontosabb törvényjavaslatokat s ezzel az országot megmérhetetlen anyagi károka dönteni s ezeréves alkotmányunk alapjait megingatni? És ezt országgyűlési képviselők teszik, kiket a nép bizalma azért küldött a képviselőházba, hogy ott a haza javára dolgozzanak!

Mert már az obstrukciós urak kifogytak a szónokokból, azért most avval töltik a drága időt, hogy zárt üléseket kérnek s ott öntik ki gyűléstől minden sarát a miniszterelnök ellen. És ezt az ellen a miniszterelnök ellen teszik, ki rövid néhány év alatt a magyar nemzet több óhajtatását valósította meg, mint az azelőtti összes kormányok! Ki vitte keresztül, hogy a király Budapesten fogadta vendégül hatalmas szövetségesünket, a német császárt? Ki vitte keresztül, hogy Ó Felsége nemzeti nagyjainknak, egy Boeckaynak, Bethlen Gábornak stb. szobrot emeltet? Kinek az érdeme, hogy a magyar katonai nevelés megvalósult? Ki esközölte ki, hogy a király velünk ünnepelte a 48-iki események 50 éves jubileumát? És kinek érdeme, hogy a Hentzi-szobrot Budavarából eltávolították? Ugy-e bár, a király alkotmányos érülete mellett a legnagyobb érdem Bánffyé? Hát gyűlést érdemel ezért Bánffy? Nem volna hazafias és emberi kötelesség, hogy ennek a miniszterelnöknek meg egy és más hibáit is, ha vannak, elnézzük az ő nagy érdemeire való tekintetből?

És vajon föláldozhatja-e a nemzet nagy többsége és a király Bánffy-t annak a néhány gyölködő képviselőnek, a kik csak a gyűlésben egyek, de a hányan vannak, annyiféle hűznak, de a hányan vannak, annyiféle hűznak s annyiféle akarnak! Hiszen akkor az alkotmányosság fundamentumát, hogy t. i. a nemzet többsége és a korona bizalmának birtokosa kormányozzon, áldozná fel a király és a nemzet! És mit adhatna érte az a 20—25 képviselő? Gyűlést és semmi mást!

Hogy az ellenzék egy részének ezen alkotmánytörő obstrukciója mennyire aggasztja a józan hazafiakat országszerte, mutatja az a körülmény, hogy a vármegyék és

törvényhatósági városok, köztük Debreczen, Hódmezővásárhely, Pécs és Kecskemét, egymás után fejezik ki feliratilag aggodalmaikat, itélük el az obstrukciót és kívánják a beadott fontos törvényjavaslatok gyors letárgyalását. Szóval a magyar nemzet józan közvéleménye immár megnyilatkozott és bizonyára elszöpr azokat az epés lelkű alkotmányrontókat, kik gyűléstükben saját hazájuk megrontásától sem irtóznak.

Franciaországban Dupuy alkotta meg az új miniszteriumot, melyben Freycinet, tehát civil ember, a hadügyminiszter. Evvel is a polgári hatalomnak a katonai fölött való állását akarták kifejezni. A Dupuy-kormány programjában megígérte, hogy az igazságszolgáltatásnak szabadfolyást enged. A semmitűszék meg is kezdte már a Dreyfusz pör megvizsgálását és kihallgatta az utolsó öt hadügyminisztert.

Különben Franciaország lemondott Fashodáról, de azért úgy ő, mint Angolország nagy sietséggel fegyverkezik. Angliának már egész haditengerészete készen áll.

Spektátor.

Közgyűlés.

A városi törvényhatóság f. hó 10-én tartott bizottsági közgyűlése, fényes tanúbizonyosságát adta higgadt komolyságának, midőn jelentékeny nagy többséggel az országgyűlés nyugodt és normális tárgyalási rendjét megzavaró obstrukciót elítélvén, 85 szóval 54 ellenében elhatározta, hogy e tárgyban, az országgyűlés képviselőházához felir azon kérelemmel, hogy tanácskozását a rendes mederbe terelve, az előterjesztett s előterjesztendő fontos törvényjavaslatokat az állampolgárok megnyugtatósára tárgyalja le. A kérdés tárgyalása némi emocióba hozta a szabadelvű pártot, annyival is inkább, mert az ellentábor ezzel szemben az ellenkező határozat keresztülvitelét akarta kieroszakolni.

Nemes hév fogta el jobbainkat s hazafias aggodalmunknak élénk kifejezést adván, az országgyűlés komoly, tárgyilagos menetét akadályozó, egyedül személyes ellenszenvből keltett hajszát értékére leszállítva, teljes világitásba helyezte az ellenzéki minoritás erőszakoskodásait.

— Az öreg rabbinus először mély gondolkodásba merült s aztán mondotta, hogy emlékszik a Glück Áron családjára. Glück Áron innen már mintegy húsz éve elköltözött N. faluba s ott nejevel együtt meghalt, két leánya szolgálatba ment, van tudomásom róla is, hogy e két leány később kikeresztelkedett s mindkettő keresztény iparoshoz ment férjhez, Ignác, az idősebb, púpos hátú, cipész mesterségre képezte magát s azt is hallottam, hogy mint cipészlegény a kislutrin nagyobb összeget nyert s aztán külföldre költözöközött, de hogy hova? azt már nem tudom, a kisebbik Glück Józsefről sem tudok semmit.

Ennyit tudtam meg az öreg rabbinustól, de nem volt nyugtom, mig N. faluban is utána nem jártam a dolognak, ott is csak azt tudták, a mit a zsidó pap mondott, de a falu árendásának az anyja azt mondta még, hogy Glück Eszter T.-ben egy korhely asztalosnak, — Glück Száli pedig X.-ben egy szintén korhely kőművesnek a felesége. No jó, mentem tovább, T.-be fölkerestem Glück Esztert, kitől aztán megtudtam, hogy Glück Ignác, a púpos hátú cipész, csakugyan nyert a kislutrin, hogy nagyon gazdag lett s hogy mindaddig, a mig ők ki nem keresztelkedtek, a rabbinus útján kaptak is tőle minden évben kisebb nagyobb pénzbeli segédelmet, de a mióta férjnél van-

nak, azóta a segedelem elmaradt. József pedig, ki K.-ban i o c z e s, megtagadta még azt is, hogy testvérjük volna. — Ugyanigy adta elő Glück Száli is a dolgot.

— Kedves ősém, én szintül meg vagyok győződve, hogy az a Gráczban elhalt Glück Ignác nem lehet más, mint az Ábrahám púpos hátú fia, — ha jónak látod, én elmegyek ahoz a két leányhoz s elhozom őket ide hozzád, beszélj velük te is, tedd meg mind azt, a mit te ebben a dologban megtenni jónak látsz.

Az én némén oly bensőséggel adta elő ezen másfél millióhoz való reménybeli just, hogy hát ez egyszer bennem is felülkerekedett a könnyen vagyonosodás örögi érzelme és a dolgok folyásából inkább a lehetőség, sem mint a lehetetlenség látszott. Beleegyeztem, hogy némén Eszter és Szálival hozzám jöjenek.

A kölcsönösen megállapított találkozási határnap még el sem érkezett, midőn ismét némén lépett be hozzám.

— Ugy-e, nem vártál? Hja, ősém, nagy baj van, veszedelemben van az örökség!

— Hogy hogy, néni?

— Már a város hadnagyához is megérkezett tegnap a tudakozás a Glück-család iránt, de ugyanakkorra oda jött Glück József is és bejelentette, hogy Glück Ignácnak

egyedül ő a törvényes örököse, Glück Eszter és Száli nem lehetnek többé örökösök, mert kikeresztelkedtek. Mások is azt mondják, hogy ez így van, ha csakugyan így volna, akkor minek fáradok én utána?

— Légy nyugodt némén, ha csak ez a baj, az még nem tesz semmit, hiszen a szentelt víz nem dönti meg az öröklési jogot, az öröklési jog nem a vallás külső formájában, hanem a vérben rejti alapját.

— Miért nem másoltattad le a város hadnagyához érkezett megkeresést? Az nekem nagyon megkönnyítette volna feladatomat.

— Ha tudtam volna, hogy szükségem van rá, biz én lemásoltathattam volna.

Némén — ekkét megnyugtattva — ment tovább.

A találkozási határnap megérkezett s jó kora reggel megállt a kocsis házam előtt, a melyről először nagynémén, aztán Glück Eszter és férje Trjbár János, utána Száli és férje Brsnyár István szállottak le. Szép számú reménybeli örökösök. Glück Eszter és Száli józanoknak látszottak, de bizony Trjbár és Brsnyár annyira kapatosok valának, hogy kénytelen voltam őket irodámból kiutasítani.

Megkezdődött az ügyvédi értekezlet, kikérdeztem mindent, a mire szükségem volt

Elítélni kellett a képviselőházban jelenleg folyó áldatlan vitát, melyet a házszabályok rugalmas korlátai között a képviselők kis töredéke rendez; mely míg egyrészt a parlamentarizmust veszélyeztet, másrészt az ország legvitalisabb közgazdasági kérdésének alkotmányos úton leendő megoldását akadályozza.

El kellett hazafias törvényhatóságunknak itélni az obstrukciót, mert az elfajulása egy politikai szélsőségek, mely a parlament tekintélyének lerontása és a közsabadság alkotmányos biztosítékainak csorbításával galád módon egy személy ellen, a kormány igen tisztelt elnöke, Bánffy Dezso báró minisztereinek ellen irányul, a ki hazafias működésével és jellemzilárságával a magyar közvélemény elismerését nemcsak méltán kiérdemelte, hanem mint ő felsége a királynak hazánk érdekében, a magyar nemzet kitüntetésére szánt alkotásoknak egyik sugalmazója: a nemzet hálijára is érdemesítette magát.

Egyébként a dolog Csongrádvármegye és Pécs sz. kir. város ismert átiratának tárgyalásával egyidejűleg került szövegre, a mely alkalommal Baghi László főjegyző előterjesztvén a képviselőházhoz intézett föliratokat, dr. Szeless József törvényhatósági bizottsági tag azt hazafias hűvel és melegséggel pertolja. „Az átiratok tárgya — úgymond — nem tisztán politikai vagy pártjellegű, ez esetben az átiratok tudomásul vételét kérné egyszerűen, mert az országgyűlés hatáskörébe tartozó kérdésekért nem látna helyesnek saját ügyeinket mellőzni.

Itt azonban sokkal magasabb érdek forog koczban, az obstrukció állami létünk alapját fenyegeti. A pusztaeszeri gyűlés óta, tehát ezer éven át alkotmányosságunknak alapja az országgyűlés volt s annak méltóságát elődeink megőrizték akkor is, a mikor fegyveresen jelentek meg. Annál nagyobb kötelessége mindenkinek a mostani gazdaságilag is káros állapot ellen felszólalni, mert a parlamentben jelenleg folyó szóadatot, — gazdasági válságot eredményez. Nem pártkérdés az, a mit az is mutat, hogy az országos pártok között erre nézve megegyezés nincs, csak néhány ember személyes ügyéségi dolgozik. Ennélfogva indítványozza, hogy a közgyűlés Csongrádvármegye és Pécs sz. kir. város átiratát pártólól fogadjon, hasonló szellemű önálló föliratot intézzen az országgyűlés képviselőházához.*

A nagyhatást keltett hazafias szellemű indítvány megtétele után Rapsányi István törvényhatósági bizottsági tag néhány bombasztikus s az ellenzék szótárában bőven

található frázis után, a függetlenségi párt nevében kijelentette, hogy dr. Szeless bizottsági tag indítványát „támogatni szerencsés nem lehet”, hanem külön írásba is foglalt indítványt tesz, hogy „a közgyűlés megbotránkozásal íratítsa vissza Csongrádvármegye átiratát”.

Utánna Nagy Imre bizottsági tag fejtegette az ellenzék eljárásának indokait, — Rapsányi határozati javaslatának elfogadását kéri.

Nemes hűvel szólalt ezután föl a kath. egyház tisztelt főpapja Bogdy Pál apátplébános úr, a ki elítélvén az országgyűlésen folyó botránnyokat, dr. Szeless József javaslatának elfogadását ajánlja.

Most Szappanos István állt föl szólásra s egyik javaslatot sem fogadva el, oly irányú indítványt tett, hogy a közgyűlés Csongrádvármegye átiratát egyszerűen tudomásul vévén, a fölött napirendre térjen.

Dr. Kovács Pál Szappanos Istvánval azonos indítványt akart tenni, azért azt elfogadja, mind a mellett kijelenti, hogy „a most folyó parlamenti tárgyalás irányát és módját helyesli”. Ő a personális unio híve, de ehhez alkotmányos függetlenség kell, formadalmi vagy alkotmányellenes úton arra törekedni nem szabad. Nagy elvékért minden alkotmányos eszközt fel kell használni, de hogy a fölött harcoljanak, hogy másnap mit tárgyaljanak: komolyan, rendesen és indokoltan nem tartja.

Ő mint függetlenségi nem járul Rapsányi indítványához. Az obstrukciót maga a függetlenségi párt vezére Kossuth Ferenc sem helyesli. Neki azonban nem a vezér, hanem lelkiismerete parancsol s azért a haszontalan szó- és idő-fecsérlő obstrukciót elítéli. Ő Polonyi és Sima után, a kik a függetlenségi párt fölvelt: a lelkiismereti szabadságot megtámagták, — soha se megy, azért Szappanos István közbevető indítványát fogadja el.

Dr. Kiss János törv. hat. bizottsági tag az alkotmányt látja veszélyeztetve, azért szükségét látja, hogy a város az országgyűlés tárgyalásának elfajulása ellen felirjon.

Dr. Kovács Mihály bizottsági tag Szappanos indítványára;

Zs. Kovács István bizottsági tag pedig dr. Szeless javaslata mellett szólal föl, ki jelenti, hogy „ő itt politikai kérdést nem lát, hanem félti az ország becsületét s kívánja, hogy az országgyűlés tárgyalását tisztességes mederbe tereltesse”.

Nagyobb hatást ért el még a többi felszólalók között Vámos Béla főkapitány, a ki köszönetet mond dr. Kovács Pálnak nyit-

ságáért, a melyly kimondotta, hogy a jelen kérdés sem elveiben sem személyeiben nem politikai, nem is pártkérdés. Nem hiszi, hogy a közgyűlésükben folyó jelenlegi vita békebontásra vezetne. Ez az országra nagy politikai kérdés. Egy nagy alkotmányos intézmény forog veszélyben. Itt az egész nemzetnek egyet kell érteni. Ott vannak a régi országgyűlések; ügyrend nem is volt, de megazabta azt a nemzeti közérület. Nem egy megdöntött követünk, hanem azt akarjuk megmondani, hogyan érez a magyar nemzet, mit tartunk az obstrukcióról. Nekünk a parlament a legbecesebb intézményünk, azt nem szabad lejártni, mert akkor a nemzet akarata nem érvényesülhet. Az angol parlamentnek sines oly szabad ügyrendje, mint a miénknek.

Nekünk meg kell őriznünk azt a szabadságot, mert mi azt nem nélkülözhetjük. A kik az obstrukciót pártolják, a parlamentis szabadságot veszélyeztetik, ennélfogva teljes melegséggel pertolja a dr. Szeless József bizottsági tag indítványát.

Ezek után a névszerinti szavazás elrendeltvén, 85 szóval 54 ellen, a közgyűlés dr. Szeless József indítványát elfogadta az országgyűlés képviselőházához fölirat küldését határozza el, a melyben az országgyűlés nyugodt és normális tárgyalási rendje helyreállítása s a beterjesztett sürgős javaslatok mielőbbi elintézését kéri.

Csók a Sándor szinigazgatónak, szerződése felbontása ellen a közgyűléshez beadott föllebbezése is némi hullámzást idézett elő a kedélyekben. A tény úgy áll, hogy a tanács, a mely egyedül jogosult a szinigazgatóval szerződést kötni s azt felbontani, többféle agályok miatt s mert Csók a Sándor a szerződés föltételeit sem nem teljesítette a multban, sem nem teljesíti a jelenben, — neki a szerződésben kikötött határidő előtt felmondott s a színház bérletére nézve Miesey J. Györggyel egy Budapestre szervezendő társulat igazgatójával szerződést kötött.

Kovács István bizottsági tag, a Csókkal közlöt felmondó végzés azon passzusába, hogy „a tanács és szinügyi bizottság Csókkal és szintársulatával meg van elégedve s a Mieseyvel kötött szerződéssel csak a kecskeméti színház allandósítását óhajtja”, — kapaszakodva, a szerződés 21-ik pontjában körülírt „kölesönös” felmondást sajtósági jogi felfogással úgy magyarázza, hogy a szerződés kölesönöségéből az következik, úgy az csak akkor bontható fel véglegesen, ha abba mindkét fél beleegyezik. Ennélfogva a tanács javaslatának megváltoztatásával, a Csókáknak már

s midőn még inkább tapasztaltam, hogy az öröklés valószínűsége okszerűleg következtethető: magamat kívántam biztosítani s ez meg is történt a kir. közjegyző előtt akként, hogy én munkadíj czimén az összes tiszta hagyatéka 25%-át, tiszteletdíj czimén ugyanannak 10%-át fogom kapni, de a hagyatéka rendezésének mindennemű költsége kizárólag engemet terhelend, — nagynénem pedig fáradozása jutalmául a tiszta hagyatéka 10%-át fogja kapni. — Glück Eszter és Száli, nemkülönbén férjeik is ezen egyszerűséget elfogadták, csak Brsnyárnak volt mélyebb belátása, mert azt mondotta a kir. közjegyzőnek — igaz ittas fölvel — hogy „ily bizonytalan örökségből az ő felsége 10%-kal is megelégedhetnék, ha esze volna”.

Nagynénémnek a külön visszaütására tíz forintot, Trjbár és Brsnyárnak pedig 5 frtot kellett adnom, hogy megszabadulhassak tőlük. Távozásuk után kezembem vettem a közjegyző okmányt s elkezdtem számolgatni, hogyha másfél millió az örökség, akkor 525 ezer, — ha egy millió lenne is, akkor 350 ezer, — de ha csak százezer volna, még akkor is 35 ezer forint illetem engemet, ez pedig még mindig szép, de egyszersmind tisztességes keresmény is. Hiába! A legszerűsebb gondolkozású embernek is vannak gyöngye pil-

lanatai. A pénz épen úgy elbódítja az embert, mint a szesz, csak hogy a pénz képzeletben is megzavarja eszünket, a szesz azonban csak közvetlen élvezet folytán; ennek hatása alól többnyire kijózanodunk, amannak hatása alatt legtöbb esetben ügyefogyattakká leszünk.

Kedvel s erővel hozzáfogtam aztán az örökölhetést igazoló okmányok megállapításához, azoknak mi módon loendő beszerzéséhez.

Glück Ábrahám P. városban lakott, gyermekei ott születtek, tehát először is az alapokmányt, a családi értesítőt, esetleg keresztleveleket ott kell keresnem. Kerestem, de a sakter, ki a születésekről vezette a jegyzéket, — épen három hónappal előbb halt meg s j.-könyvét ritualis szokás szerint vele temették el. Exhumációért folyamodtam. Hivatalos intézkedésre felbontották a sirt, de már akkor a jegyzőkönyv ki volt loppva a sirtből. Tanúk bizonyossága alapján állítottam össze Glück Ábrahám és neje Grünlaub Éva családívét, — megszereztem Eszter és Száli kikeresztelkedési és esketési bizonyítványát, személyazonosságukat számos tanúval hivatalos alakban bizonyítottam, szóval minden szükséges okmányt meszeszerű áron és költségen beszerestem s midőn mindezek kezem között voltak, magánúton megkerestem a gráci közjegyzőt, hogy

Glück Ignác hagyatékáról adjon értesítést. Az értesítés megfelelő költségjegyzék kíséretében s német pontossággal két hét múlva megérkezett ily módon: „Grácban emberi emlékezet óta a mai napig Glück Ignác nevű egyén nem halt meg”.

Megdöbbenem a kimerítő értesítés fölött s talán összetépem az összes okmányokat, ha ugyanazon pillanatban nem lép be hozzám nagynéném, ki reszkető kezében tartva egy napilapot, szólt:

— Kedves öcsém, sietve jövök, mert ime, olvasd, Glück Ignác nem Grácban, hanem Kassán halt el.

Olvasom a lapot s csakugyan az áll benne: „Lapunk számában azt irtuk, hogy Glück Ignác milliomos Grácban halt volna el, ezen értesülésünk téves voltát sietünk helyreigazítani aként, hogy Glück Ignác, kinek virágzó cipőgyár-telepe volt Kassán, itt halálozott el, ezzel ismeretlen örökösinek kívánunk szolgálatot tenni.”

E hírlapi közlés kissé csillapította felhevülésemet, de azért nagynénémhez egy szót sem szóltam, vettem kalapomat s mentem sétálni.

(Folytatása következik.)

felmondott szerződés további érvényben hagyását indítványozza.

Hasonló szellemben szólalt föl Nagy Imre bizottsági tag is, a ki a szervezeti szabályokra hivatkozva, jogtalannak tartja, hogy a színházat pályázat mellőzésével adta bérbé a tanács.

Mondhatjuk, hogy Csóka Sándor sokat értett jó hírnevének a föllebbezéssel és ennek nyomán jó a k a r ó i n a k* védelmével, mert így felhívta a jogos kritikát itteni működésére. A tanács a fölmondó végzésben nem akarta részletezni a fölmondás okát, mert az akkor lesújtó lett volna Csókára, elhallgatta a végzés, hogy Csóka nemcsak szerződéses kötelezettségének nem tett eleget, hanem oly társulatot sem szervezett, melyre magát a szerződés értelmében kötelezte. Sajnáljuk, hogy ezt az ügyet a fővárosi sajtóban is annyira fölfújták, mert ha most a jogtalanul megtámadott tanács és színügyi bizottság ugyanazon lapokban részletezné a fölmondás okát s elmondaná, hogy mily anyagi zavarokkal küzd Csóka s úgy kellett a városnak a nyáron is kiségiteni őt, hogy egyik városból a másikba mehessen társulatával, valószínűleg Csóka megélhetését is lehetetlenné tette volna.

Ebben összpontosult Kada Elek polgármester úr nyilatkozata is, a ki megvilágította a szerződés jogi oldalát s kifejezte a közönség azon jogos kívánságát, hogy a város nagy anyagi áldozataival szemben magasabb művészi igényeket kielégítő társulatra van szükségünk. Noha Csóka szerződésbeli kötelezettségének eleget nem tett, a tanács Csókának mégis jó bizonyítványt adott s a fölmondást vele előbb közölte, — ezzel csak méltányosságot és udvariasságot tanúsított, hogy Csóka további boldogulását elősegítse. A közgyűlés ehhez képest Csóka Sándor fellebbezését visszautasítván, a tanács és színügyi bizottság határozatát jóváhagyta.

A folytatódó délután tartott közgyűlés egyetlen fontos tárgyát: a város háztartási és különrendeltesű alapjainak, valamint a zálogházi pénztárnak a jövő 1899. évre elkészített költségeloirányzatának tárgyalása szövegezte. A főkönyvvél által előterjesztett javaslatot a közgyűlés általánosságban elfogadván, az időközben beállott változások figyelembe vételével, a költségvetés a következőképen állapított meg:

Kiadások:		forint	kr.
Személyi járandóság	— — —	193,960	10
Igazgatási költségek	— — —	10,021	30
Közzükségek	— — —	55,162	19
Képző és jótékony czélokra	— — —	27,006	55
Gazdasági kiadások	— — —	130,942	93
Különféle	— — —	260,788	04
Tanügyi	— — —	120,271	87
Köutak fenntartása	— — —	15,024	88
Osszesen:		813,177	86
Bevételek:		forint	kr.
Ingatlanok után	— — —	337,785	34
Javadalmak és közadók	— — —	194,327	33
Cselekvő tőkék után	— — —	91,111	98
Különfélek	— — —	114,067	18
Tanügyi bevételben	— — —	57,208	78
Köutak jövedelme	— — —	12,000	—
Osszesen:		806,500	61
Összeillesztés:		forint	kr.
A kiadások összegéből	— — —	813,177	86
levonva bevételek	— — —	806,500	61
Összeget, marad hiány:		6,677	25

melyre nézve külön intézkedés szükségse fenn nem forog, mivel ezen összeg a jövő évben előállható jövedelmi többletből, vagy a kiadásoknál elérhető megtakarításokban fedezetet nyerhet.

A közgyűlési iránnyal kapcsolatban elfogadta a bizottsági közgyűlés Kada Elek polgármester úr azon indítványát, hogy a piac, továbbá az utcák és terek tisztántartása és locsolása ezután ne házilag, hanem árlejtés útján kiadott vállalkozás útján eszközöltesék; hozzájárult ahhoz, hogy ugyan- csak a házi kezelés mellőzésével a város összes épületeinek javítása, tisztántartása a mérnöki hivatal által kiszámított egység-árak alapján — árlejtés útján foganatosíttassék; —

a tanügyi kiadásokkal szemben az iskolás gyermekek által fizetendő tandíjra nézve pedig az iskolázás javaslattalre utasított. Nagy Imre bizottsági tagnak a hirdetési oszlopok felállítására vonatkozó indítványa pedig a kivitel módjainak megállapítása végett a tanács figyelmébe ajánlott.

Kecskemét th. város közönségének felirata az országgyűlési képviselő-házhoz, az obstrukció megszüntetése tárgyában.

Mélyen tisztelt Képviselőház!

Napról-napra mind jobban érzi az egész ország, hogy ama széles mederben folyó vita, mely az országgyűlés képviselőházában nem a betervezett javaslatok tárgyilagossá megvilágítására szolgál, hanem azok alkotmányos elintézését megakasztva, a legkülönbözőbb és a tárgyhoz nem tartozó kérdéseket szükség-telen hosszadalmassággal hordja fel: az ország legvitalisabb érdekét ássa alá és alkalmas arra, hogy közzgazdasági helyzetünket a legsúlyosabban károsítsa.

Nem vonjuk kétségbe senki jogát, sem hazafias érzelmeit, de bárkinek nyilvános működését és eszközeit bírálni jogunkban áll s ez arra vezet, hogy az ország mind jobban megalakuló közvéleményével egyezőleg kimondjuk azt, miként a jelzett vita az ország érdekeit nem szolgálja s inkább egyes politikai törekdek nézetekéin erőltetett érvényesítését veszi czélba.

Mi nem bíráljuk a kérdés politikai oldalát a szerint, a mint az a pártállás érvényesülését eredményezi; a közérdek szem előtt tartásával mi csupán azt kutatjuk, hogy emez érvényesülésnek a kisebbségi vélemény meg nem engedhető erőltetésével az ország nyílt érdekeit veszélyeztetni nem lehet és nem szabad s ezt bármely pártnak egyformán meg kell gondolnia.

A közzgazdasági eszmék legszebb nyilvánulását láttuk mindig a szabad szóban, de épp a szólás-zabadság érdekében kívánjuk, hogy annak káros kinövései távolítsanak el, nehogy a betegség magát az alkotmányos szabad tárgyalást veszélyeztesse.

Ohajtjuk ennél fogva, hogy a szóban forgó erőltetett áldatlan vita, — mely a legfontosabb közzzjogi, közzgazdasági és államháztartási kérdések elintézését megakasztja, — szüntetessék meg.

Kérjük ezeknél fogva a mélyen tisztelt Képviselőházat, méltóztatssék a képviselőházi tárgyalások rendes menetének megóvása s a nyugodt és normális tárgyalási rend helyreállítása iránt intézkedni, hogy így a mélyen tisztelt Képviselőház az állampolgárok megnyugtatóra az előterjesztett és előterjesztendő fontos javaslatokat elintézhesse.

Kik egyéb iránt mély tisztelettel vagyunk Kecskeméten, a város törvényhatósági bizottságának, 1898. évi november hó 10-iki napján tartott rendes havi közgyűléséből

a mélyen tisztelt Képviselőháznak

alázatos szolgálai:

Kecskemét th. város közönsége:

Bagi László s. k., *Kada Elek s. k.,*
főjegyző, *polgármester.*

Színház.

(Komáromy Alajos és a „Bánk-bán” jubileuma. — Amerikai újdonság — Zenés-estek.)

Ez jubiláris hét volt. Még pedig olyan jubiláris színelőadás, melynek nem egyhamar akad párja. Az öreg Salvini tette meg azt, hogy 50 év múlva ugyanott játszotta Alfieri „Saul király”-át, a hol Dávid szerepében művészpályáját megkezdte. S az esemény művészi jelentőségét az egész világsajtó kürtölte. E héten hasonló művészeti ünnepünk volt nekünk is. Komáromy Alajos, a veterán színművész, a ki 51 évvel ezelőtt először játszotta itt Bánkot, eljött, hogy Katona József remek tragédiája

50-ik magyar nyelvű előadásán Tiborc szerepében mondjon végleges búcsút annak a színpadnak, melyen annyi megérdemelt diadalt aratott. Tavaly az ifjú Salvini meghívása, az idén Komáromy A. megnyerése — valóban Csóka Sándor igazgató méltóan tud áldozni nagy Katonának emlékének. Méltóbban, mint a Katona József kör, mely az idén meg is feledezett a 11-iki ünnepi ülés tartásáról, holott erre alapszabályai kötelezik. Így válik hát be a fölírissített választmány?

Csóka Sándor igazgató régi mulasztást pótolta a pénteki estével, mert Komáromy Alajost még néhai Lestár Péter polgármester hívta meg a fényes új színház megnyitására Tiborcznak. Hanem később feledésbe ment a dolog s az agg művész bankóvá maradt el a megnyitás ünnepségeitől. Tavaly betegsége átgátolta és Csóka Sándor igazgatónak támadt most az a szerencsés gondolata, hogy az idei jubiláris diszelőadásra meghívja az elpusztíthatatlan kedélyű veterán művészt. Már szerdán este megérkezett unokájával, csütörtök és péntek a próbákat ifjúi hévvel vezette s a színpadon számos ováció tárgya volt. Szavalt, mutatott, próbált a színészekkel, aztán fölkereste városunk úri családait és mindenütt meleg rokonszenvre talált. Ez jól esett ideális művészi lelkének, melynek a Nemzeti Színház vezetői annyi keserűséget okoztak újában, megfélekedvén arról, hogy egy fél-százados művészpálya ünnepése a Színház ünnepelje együtt. Örvendhetünk mi keszemetiek, hogy színház-kérdésünk disszonanciái közé a jubiláris „Bánk-bán”-este oly szép fényugarat bocsátott.

Mit is érezhet a művész, a ki valaha Bánk tragikumával rázta meg hallgatóságát s kinek lobogó lelkesedése még most is keszemetiek érzé magát a nagyúr köntösét fölvenni, hogy még ugyanott Tiborc panaszait, a szavaknak ezt a tragikumát tolmácsolhatja? Mily isteni adomány ez a törhetetlen művész. És lángelke, melynek csak a hűvelye mutatja az idők elhaladtát, nem töltötte-e el környezetét is, a legutolsó szereplő, nem érezte-e, hogy mily nagy művészi esemény részese és nem tudotte-fölemelkedni közönségünk a diszelőadás jelentőségének méltatására?

Az eddigi 50 (Salviniével együtt 51) kecskeméti Bánk-előadás e sorok írója a Katona József-kör tavalyi szülfülésén jellemezte s az Évkönyvben (79—82. l.) le is írta. Komáromy úr 1847. október 14-én, 1878. január 12-én és 1895. november 11-én játszotta itt Bánkot, úgy hogy most negyedszer volt hozzá szerencsénk. A „Bánk-bán” nov. 11-iki emlék-szelőadásait 1882-ben Miklósy Gyula honosította meg; de Lászy Vilmos társulata már 1886-ban tartott egy diszelőadást, a költő halála 50-ik évfordulóját utólag ünnepelve. A költő születése századik évfordulóját 1892-ben Pesti Ihsz Lajos társulata ünnepelte itt, a czimzerepben Páfi Györggyel, a nemzeti színház tagjával. Diszelőadás volt az 1896. október 14-iki, az új színház megnyitását, a nemzeti színház hat művésze közreműködésével. Az volt Salvini Gusztáv olasz tragikus és társulata tavalyi okt. 21-iki előadása is, úgy hogy az idei jubiláris 50-ik magyar nyelvű Bánk-est ép a 12-ik lett a diszelőadások sorozatában. Kegyelettel gondoljunk vissza azokra a jeles művészekre. Komáromy, Egressy, Gárdonyi, Molnár, Miklósy, E. Kovács Gyulára, Szaocsvayra s a híres olasz tragikusra, a kik itt Bánkot személyesítették s a kiknél jobban nem játszották még a nagy tragédiát.

Nagyszámú, lelkes közönség gyűlt pénteken a nézőterre, ott volt a szomszéd Fél-egyháza gimnáziumának több tanára is az ifjúsággal. Minden szem a színpadra volt függesztve s csak Tiborc megjelenését várta. A mint Komáromy Alajos belépett, orkán-szerű taps zúgott fel s a zenekarból pompás babérokoszorút nyújtottak feléje piros selyem-szalaggal; a társulat tagjai adták. Aztán megszólalt a veterán művész, de nem — Tiborc, mert nem Komáromy beszélt a színen, hanem a 13-ik század elnyomott paraszta, a ki az idegenektől sanyargatott és kifosztott föld népe panaszait vérlázító igazsággal tárja fel, vádol és mentegetődik egyszers-

mind, nem pityereg és még is könyeket fakszt. Minden szó egy-egy jalkiáltás, minden mozdulat égbekiáltó tanúság ügye mellett s ha némán is áll, arcán visszatrúzódnak a jelenet foglalatja. Csak rá kellett nézünk, hogy a kellő tragikai hangulatba jussunk, így segít az ihletett művész társainak. A 3-ik felvonás nagy párbeszédében annyi árnyalat, művészi fokozás és igaz pathos volt, hogy kétszer is visszahívták a színpadra. Hogy minden felvonás után csak öt taptolták ki igazán, természetes. És mindnyájan egyhangulag vallottuk, hogy ez a Tiborez egy működő művészek kiváló alkotása, nem pedig egy veteránnak végbúcsúja. Így Komáromy Alajos, a ki Bánkaul úgy jeleskedett nálunk, Tiborezával is felejtetetlen marad. Dicséret azoknak, kik nekünk a szép estét szerezték. Sajnálhatjuk, a kik elmaradtak.

A többiek is emelkedett hangulatban játszottak. Szathmáry Lajos Bánka legfőbb ért eddigi hőszerepei közül, bár épen nem ment a modorosságától. Győre sokkal jobb Petur volt, mint tavaly, természetesen s a mellett heves szenvedélyvel szavalt. N. Rápolyi Katinka asszony szép és érzelmes Melinda, Tóth Elek sama nyelvű Ottó herceg. De Aitner Iika királynéből hiányzott az igazi fenség. Csizsér Kálmán is, a ki pedig intelligens színész, hogy tudta komikusnak gondolni Biberachot?

Egyebekben a diszoldadás jellege nem hiányzott az előadásból.

*

November 9-én egy amerikai bohózat-újdonságot, a Morton „Feri kisasszony”-át hozták színi. Vaskos humorú, clown-tréfájú darab, mely a helyzetkomikum dolgában még a „Charlie néni”-n is túlesz. Lökdősések, kergetőségek, asztalra és székre rakott lábak, párnákkal való dobálás stb. vizsik odább a cselekményt, melynek veleje az, hogy Frank Staynor, egy nőies külsejű ifjú s az egyetemi színlelőadások női szereplője, kit Feri kisasszonynak is csufolnak, olykor női ruhába öltözik. Mikor legjobb barátja, Fred Anderson vélegény s a menyasszony társalkodónője nála akar tudakozni Fred felől, ismét női ruhában volt. A vén kisasszony ezzel a „baráttal” úgy fellármázza aztán a hölgyeket, hogy azok a házból minden férfit száműznek és falura mennek. Frank helyre akarja ütni a hibát s a hölgyek után megy a nyaralóba. Ott persze átlőtözött színésznőnek nézik, a miből a legbolondabb helyzetek kerekednek, melyeknek tetőpontja a 3-ik felvonásbeli hálószoba, a hol Frank női pongyolába kénytelen bujni, míg végre az összes szereplők steeplechase után minden közmegelegedésre végződik.

A Vígshízház gardája villámgyors összejátékával folytonos kacagásban tartja a buda-pestieket s a vaskos tréfák, nyers beszédek úgy egymásra pattanak itt, hogy a néző a sok nevetéstől el is felejt kritikázni. Nálunk nem volt meg a kellő express-tempó, sőt még szerep nem-tudás is akasztotta a gyors fejleményeket. Hanem az amerikai társasági modor s a hóhő helyzetek itt sem tévesztették el hatásukat.

Föltétlen dicséret csak Csizsér Kálmán hajszolt „Feri kisasszony”-át illeti. A yankee-humor ötletesen, de a mellett diszkrétén nyilatkozott nála. Jó volt Szathmáry L. a Fred, Tóth Elek a Byron Mac Stuff és Breznai a nagybácsi szerepében is, bár több mozgékony ráfért volna valamennyiükre. A női szerepek csekélyek, de N. Rápolyi Katinka szépen duzzogott a felbújtott menyasszony, Aitner Iika ügyesen csevegett egy fiatal özvegy, Cs. Radó Rózsika hetyként felelgetett egy francia szobaleány szerepében.

*

A színházi hét egyéb eseményei: 5-én az „Angot” cz. operette sikeres fölelevenítése, a czimszerepben Csongor Mariskával Lange kisasszonyában Pogány Jankával és Ange Pitouéban Németh Jánossal, a mi eleget mond. 7-én „A császár ezredesé”-nek megismétlése páratlan berletben.

A páros bérlők 6-án „A szép juhász”-t, Szigeti ócska népszínművet kapták, melynek Pogány Janka és Bethleni szép dalai, meg Breznay jóízű mókái voltak fénypont-

jai. Miért nem hagyják az ilyen darabokat a lomtárban; a nyáron elhunyt Abonyi Lajos népszínműveit s a népszínház fölfrissített darabjait vegyék inkább elő. 8-án a „Mártha”-t ismételték, de még mindig nem elég jól, 10-én pedig az „Eleven ördög”-öt Csongor Mariskával. A páros bérlők jogal kerdeszik, miért nem játszik nekik is annyit e kedvelt soubrette, mint a páratlanok-nak? Orvoslást kérünk.

(lb.)

KÜLÖNFELÉK.

— **Lestár Péter emlékezete.** Kegyeletes tényt gyakorolt rendes havi közgyűlésünk akkor, midőn egyhangulag elhatározta, hogy megboldogult polgármesterünk sirjának gondozását a város közönsége magára vállalván, a temető-rendezéssel kapcsolatban megfelelő díszes emlékfelállításáról gondoskodik.

— **Az új kölcson cselra-fordítása.** A városi törvényhatóság bizottsági közgyűlése egy nagyobb ideiglenes kölcson felvételét határozta el, érdekesnek tartjuk részletezni a cselét, a melyre a kölcson szükséges: 1. A szikrai szőlőtelep kibővítésére 25 ezer frt. 2. Ugyanott 50 család részére munkás-lakások építésére 20 ezer frt. 3. A polgári leányiskola fölépitése és felszerelése 80 ezer frt. 4. Három új pusztai iskola fölépitésére 12 ezer frt. 5. Az országos árvaház fölépitése folytán szükségessé vált telkek kisajátítására 44 ezer frt. 6. A III. kerületi iskolának kórházzá leendő átalakítására és 7. a központi népiskola fölépitésére 100 ezer frt. 8. A városi zeneiskola és színház-raktár építésére 8 ezer frt. 9. A Katona-sétányon egy sörösarnok építésére 10 ezer frt. 10. A sétány átalakítására 3 ezer frt. 11. A vasúthoz vezető útak kikövezésére 28 ezer frt. 12. Több apróbb kisajátítás, csatornázás stb.-re körülbelül 100 ezer frt.

— **Tiszti orvosi képesítés.** Dr. Tassy József, a ki csak közelebb telepedett le itt-hon, szülővárosában s oklevele is csak az e havi törvényhatósági biz. közgyűlésen hirdettetett ki. — a tiszti orvosi vizsgák országos bizottsága előtt teljes sikerrel letett vizsgálata alapján — tiszti orvosi képesítést nyert.

— **Választások.** A közigazgatási bizottság, a törvényhatósági bíráló választmány, a törvényhatósági számonkérő-szék a törvényhatósági előállítási bizottság és az országgyűlési képviselő választási központi választmány újraalakítása elhatározván, annak foganatosítása a december havi közgyűlésre tüzett ki.

— **Házasságkötés.** Folyó hó 9-én kötött házasságot B. Kiss Lajos városi belső műkértész, Papp Ilonka kisasszonnyal, Papp Ferenc földbírtokos kedves leányával.

— **A kecskeméti ev. ref. főgimnázium ifjúsági önképzőköré** 1898 november 13-án d. e. 1/2 órakor az iskola tornacsarnokában Katona József emlékére ünnepejrt tart, a következő műsorral: 1. Hymnus. Énekli: a Vegyeskar. 2. Megnyitó beszédet mond: Marton Sándor, az Önképzőkör tanár-elnöke. 3. Emlékbeszéd, Irta: Nagy János, VII. o. t. Felolvassa: Balassa Lajos, VIII. o. t. 4. Részlet „Bánk-bán” operából. Előadja: a Zenekar. 5. Oda Katona József emlékére. Irta: Pátkay Pál, VIII. o. t. Szavalja: Kurez Henrik, VIII. o. t. 6. Szózat. Énekli: a Vegyeskar. 7. Részlet „Bánk-bán”-ból. Előadja: Arany Dénes, VIII. o. t. és Balázs Aladár, VII. o. t. 8. Hunyadi-induló. Erkel F.-től. Előadja: a Zenekar.

— **A szintársulat gyászja.** Csókáné Almássy Júlia szinigazgatónk nejének édes anyja, — november 10-én este 1/2 9 órakor — Mármaros-szigeten meghalt. Az igazgató és neje a temetésre Mármaros-szigetre táztak.

— **Dalestély.** A Kecskeméti Polgári Dalkör a pártfogó tagok tiszteletére 1898 november 20-án, vasárnap, az Ipartestület (ezelőtt Proféta-vendéglő) tánctermében dalestélyt tart. — Előadás után tánc. Belépti díj nem pártfogó tagok részére személyenként 50 kr. Kezdeté 8 órakor.

— **A városi könyvtár és muzeum megalapítása** immár tényre vált, a mennyiben a törvényhatóság, a már meglévő több ezer példányból álló városi könyvtár kibővítését újabb 8000 frt megszavazásával elhatározván, az állami felügyelet elfogadása és az állami segítség biztosítása, továbbá évi 500 frt állandó segélyösszeg felajánlással annak fejlődését mindenkorra biztosította.

— **Új lapok.** A szomszédos községek fejlődését dokumentálja az a tény, hogy anyagi fejlődésük mellett mindinkább szükségét érzik oly tényezőknél, melyek egyszerűségi társadalmi életük élénkítésére is szolgálnak. Így alapított a szomszédban 2 új lap, Kécske és Vidéke, továbbá „Majsa és Vidéke” czímen, melyek ügyesen szerkesztve, a közönség igényeit mindenestre kielégíteni fogják.

— **Haladó-ifjak önképző-körének alakulásáról** vettünk hírt, ugyanis a városi hivatalnoki-kar fiatalabb tagjainak kezdeményezéséből a tanuló-ifjúság bevonásával, a város határára léha szórakozások kiküszöbölésére, társas összejövetelek s ezeken felolvasások, szavaltat és egyéb, szívet-lelket nemesítő eszközökkel működő kör van alakulóban. Az egyesület szerény anyagi eszközökkel azon csel elérését tűzte ki feladatául, hogy az ifjúság közt elterjedt rendetlen életmódot kiirtja s tagjait a rendes, példás élet s munkaszeretetre szoktatja. Teljes sikert kívánunk működésükhöz.

— **Heti műsor.** Vasárnap, november hó 13-án, páratlan bérletszűnetben, Beöthy L. és Rákosi nagy újdonsága: *Az aranylakodalm.* — Hétfőn, nov. 14-én, páros bérlet 14-ik számban: *Feri kisasszony.* — Kedden, nov. 15-én, páratlan bérlet 11-ik számban: *Mártha.* — Szerdán, nov. 16-án, páros bérletszűnetben: *Az aranylakodalm.* — Csütörtökön, nov. 17-én, páros bérlet 11-ik számban: *Kis alamszú.* — Pénteken, november 18-án, nép-előadásul, félhelyekkel, páratlan bérletszűnetben: *Gyimesi vadörög.* — Szombaton, nov. 12-én, páratlan bérlet 12-ik számban: *Frou-Frou.*

— **A Hitelezők Védegylete** alapszabályai miniszteri megerősítést nyervén, az egyesület folyó hó 6-án, vasárnap d. u. 2 órakor tartotta, az Ipartestület Vásári-kisútejai helyiségében szervezkedő közgyűlést, melynek tárgyai: az elnök, alelnök, 7 választmányi tag, 3 pótválasztmányi tag választása és az egyleti helyiségről való gondoskodás volt.

— **A bérkoesi-díj.** Panasz jött hozzánk, hogy a 8-ik számú fiakkeres a belső Piaçtérrel a városi körkemenzég (csak oda) 1 frt díjat követelt, megindokolván ezt azzal, hogy a körkemenze a díjzabásban nincs benne s így annyit számíthat ő fel, a mennyit akar. Persze, ha előre megkérdéznék az ember, engedne ő abból bőségesen. És a túlzott követelés igen szomszédos a zsarolással; de nem is jól indokolt a 8-ik számú állítása, mivel ha valami különös nincs benne a díjzabásban, akkor az óra-díj számítható. Figyelmeztetjük a közönséget, hogy a fiakkeresekkel előre egyezzen meg, a r-főkapitány úr figyelmét pedig rövidség okáért ezúton hívjuk fel, hogy tanítsa ki a rendőri felügyelet alatt álló zsarolókat. (Beküldött.)

— **Özvegy Metzger Béláné** megboldogult férjének halála után, annak örökét, hirneves könyvkereskedő üzletét, „Gallia-féle könyvkereskedés: Metzger Béla” czég alatt fogja továbbra is vezetni. Midőn ezt regisztráljuk, t. olvasóink figyelmébe ajánljuk a jól berendezett s teljesen megbízható könyvkereskedést.

— **Ékszerlopás.** Folyó hó 6-án a délutáni órákban Szemerey Pál kereskedő lakására — az ajtó mellé akasztott kulcs segítségével — ismeretlen tettes behatolt és onnan egy arany órárt láncoztól, 2 arany gyűrűt, 1 arany inggombot és vagy 50 frt készpénzt ellopott. A rendőrség a nyomozást megindította s a káros által gyanúsított egyént az ügyészségnek átadta.

Ongyilkosság. Antal Gábor, Nyir 217. szám alatt lakó, rendezett viszonyok között élt földirtokos, folyó hó 7-én reggel, szobájának mestergerejére fölakasztotta magát s mire észrevették, kiszenvedett. Elkeseredett tettet gyögyíthatatlan, kínos betegségében követte el.

— A „Háztartás”, a magyar háziasszonyok közlönye IV. évfolyamának 29. (137.) száma a következő gazdag és minden háztartásra fontos és érdekes tartalommal, szép képekkel diszítve jelent meg: A mi gyászunk. Vezérezik: Tisztelet a nőnek. Gyermekszoba: Az egészség ápolása a gyermekszobában. A gyermekszaj ápolása. Egészség: A női ruha — tudományos szempontból. Továbbá a szépség ápolása. Lakás. Háziipar és művészet. Kézimunka. Divat. Pecsétstíztás. Mosás és vasalás. Fűtés és világítás. Kártekonny állatok. Élészkamra. Bevásárlás. Konyha. Etlapok. Ételek. stb. Sport. Nőkről a nőknek. Vegyes. Irodalom. Színészet. Zene. Képzőművészet. Családi rovat: Nász. Gyász. Rejtélyek. Humor. Szerkesztői posta. Szépirodalom: X. emlékkönyvébe. Költemény Luchkovicz Imrétől. Apróságok királynéknél. Néma gyermekek a szava. Kegény, írta: Csaba. — A „Háztartás” előzetési ára egész évre 6 frt, fél évre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Kiadóhivatal: Magyar Nyomda Budapest, VIII., József-útea 45. Mutatószámok ingyen.

— A tél előtt. Önfentartási harez: ezt küzdi ma és a közelebbi időkben Magyarország. Nem külső ellenséggel — azzal könnyebb volna — benső jóbaratunkkal, a monarkia másik felével, Ausztriával. Soha kormányfőnk, parlamentek, az egész politika munkája annyira nem ment a magyar közönség zsebére és ekszisztenciájára, mint ez, ami ma és a közelebbi jövőben folyik. A Magyar Hirlapot már radikális multja is kötelezi, hogy küzdjön a magyar érdek mellett és hiszi, hogy hasznos szolgálatokat tehet az önfentartás nagy, igazalma harcaiban. Ami pedig a Magyar Hirlapot illeti, szintén nem akarjuk untatni az olvasót hosszú tervrajzokkal és részletekkel. Valamennyi régi támaszunk mellettünk maradt. A szerkesztőség, élén Fenyő Sándorral a régi maradt-Újak jöttek és a téli szezonban már megvalósíthatjuk régi ábrándunkat: szépirodalmi tekintetben olyan lesz a Magyar Hirlap, amilyen soha semmi magyar napilap nem volt még. Néhány napja, hogy megkezdjük a világirodalom egyik legnagyobb alakjának, az első regényírónak, a Magyar Hirlap legbensőbb munkatársának: Jókai Mórnak új regényét, melyet számunkra írt. Jókai regényének czíme: Gyász-orgiák, a tárgya maga is érdekesítő és a legmodernebb a szó nemes értelmében. Ugyanesek a téli szezonban lesz alkalmunk közreadni Bródy Sándornak hosszabb munkáját: A kőmíves című realiztikus szerelmi történetet. A tisztán szépirodalmi tartalom mellett nem hanyagoljuk el a lapok társadalmi és művészeti részét. Ez utóbbira ezentúl is nagy súlyt fogunk fektetni. Színházi rovatunk a legbőségesebb lesz. A fontos és érdekes társadalmi kérdésekről a közönséggel együtt konferenciákat tartunk, az önk által ismert esapáson, de új formában. A Magyar Hirlap mellett, hogy a legterjedelmesebb napilap, módot keres arra is, hogy olvasóit külön, ingyenes kedvezményekkel örvendeztesse meg. Ilyen a rendes Karácsonyi Album is, amelynek arányai, tartalma nagyobb szabású lesz az idén, mint akármely előző évben. A Magyar Hirlap előfizetési árai ezek: Negyedévre 3 frt 50 kr. Egy hónapra 1 frt 20 kr.

Felelős szerkesztő: **Iq. TÓTH ISTVAN.**
Laptulajdonos: **A KECSKEMÉTI SZABADELVŐ PÁRT.**
Szerkesztőtárs: **Dr. NAGY MIHALY.**
Kiadó: **TÓTH LÁSZLÓ.**

Henneberg-selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként, csak akkor valódi, ha közvetlen gyárainból rendeltek. — fekete, fehér és színes. — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak** postabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig postafordulattal küldenek, **Henneberg G. selyemgyárai** (es. a kir. udvari szállító) **Zürichben.**
Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó

Kérje
a **The Continental**
Bodega Company.
olághírű spanyol és portugál borait
Sherry
Portbor
Malaga
Madeira
Tarragona stb.
Kaphatók az összes finomabb fűszer és csemege kereskedésekben, valamint poharanként az étkezők szőlők, kávéházak és vendéglőkben.
Saját fiók: Budapest
csakis: **IV. Kossuth-Lajos és Ujfaludi utca sarkán, a Genjy-Casinoval szemben**

8437—1898. tkvi szám.

Árverési hirdmény.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tetetik, hogy a **Kiabirtokosok Országos Földtulajtonok végrehajtatónak Bodor János és neje** elleni 458 frt 84 kr. tőke s jár. iránti és csatlakozás folytán **Brüll Bertalannak Farakas Mária** elleni 70 frt tőke s jár. iránti végrehajtatási ügyben az izsáki 2379. számú tkjben A+970—18 m. hrsz. a. nevezett Bodor János és nejeinek jogutódai: **Vizhányó Gáspárné** szül. **Farakas Mária** tulajdonánál felvett nemesi hitok tartozékaival együtt kikiáltási árul szolgáló 1000 frt becserban Izsákon, a községhezánál, az **1899. évi január hó 3-ik napján** d. u. 3 és fel órákor mint egyetlen határidőben megtartandó nyilvános árverésen az egyidejűleg megállapított a s hivatalos órák alatt e telekkönyvi hatóságnál, valamint Izsákon a község házában megtekinthető feltekek mellett a kikiáltási áron alól is eladatul fog.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási árul szolgáló becserban 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezeibe bánatpénzül előre letenni.

Kelt Kecskeméten, a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnál 1898. évi október hó 22-én.

Göttinger,

kir. tiszki albiró

333 1—1

Hirdmény.

Sárközy Lászlónál I. tized 18. sz. a. tiszta faj, háromszor permetezett s jól ért szőlővessző, őszi szállításra s helyben átadva kapható:

<i>Olaszrizling</i>	37,000 drb	ezre	2 frt 50 kr.
<i>Zöld sylváni</i>	4,500	"	2 " 50 "
<i>Burgundi</i>	5,900	"	3 " — "
<i>Oportó</i>	5,900	"	3 " — "
<i>Petite bouschett</i>	3,000	"	4 " — "
<i>Kövi dinka</i>	26,000	"	4 " — "
<i>Fehér dinka</i>	3,000	"	5 " — "
<i>Fehér sasza</i>	9,000	"	4 " — "
<i>Sárga kecskecsü</i>	2,000	"	5 " — "

és több rendbeli muscát fajok, továbbá ugyanott 130 hektónyi 1896—7. és 1898. évi rizling-, kövidinka- és vörösbör s egy pár hektó 1894. évi barack-palinka is e l a d ó.

322 7—2

Hirdmény.

A Kecskemét város közönsége erdeiben, az 1898—99. évi téli idényen levágható faszéletek, úgyszintén az ágasegyházi nád eladására az árverések az 1898-ik évben a következő sorrendben fognak a helyszínen megtartatni, nevezetesen:

1. November hó 19-én reggel 9 órákor az ágasegyházi 22 részlet nád eladása; összejevetel az ágasegyházi korcsmánál les.

2. November 21-én reggel 9 órákor Szikrában, a kiseréti szilipnél 31 részlet fűzfa eladása.

3. November 22-én reggel 9 órákor Szikrában, a Biró-féle régi csószháznál 23 részlet épületfának való nyárfa eladása.

4. November 23-án reggel 9 órákor Szikrában a Balla-féle csószház mellett 25 részlet épületfának való nyárfa és akácza; és ugyanott folytatólag 22 kúp róze eladása.

5. November 24-én reggel 9 órákor Szikrában, a téglaház mellett 65 kúp róze eladása.

6. November 26. án reggel 9 órákor Felső-Pusztaszerezen, a Lesi-féle csószháznál 30 részlet akácza és nyárfa eladása.

7. November 28. án reggel 9 órákor Kis-Bugacson, az ötömösi erdőben 28 részlet épületfának való nyárfa eladása.

8. November 29-én reggel 9 órákor Monostoron, a volt monostori malomnál 36 részlet nyárfa eladása.

9. December 1. én reggel 9 órákor Vagyó-járásban 51 részlet akácza és épületfának való nyárfa eladása; összejevetel a kis-nyiri csószháznál les.

10. December 2-án reggel 9 órákor a nagy-nyiri erdőben, 33 részlet tölgyfa és nyárfa eladása; összejevetel a mult évi vágasánál les.

11. December 3. án reggel 9 órákor Czethalban, a Virág-féle csószház mellett 30 részlet épületfának való nyárfa eladása.

12. December 5-én reggel 9 órákor Ballószögben, az úgynevezett „Sárga házzal” szemben levő erdőben 35 részlet akácza és épületfának való nyárfa eladása.

Ezen árverésekre venni szándékozók annak kijelentésével hivatnak meg, hogy az árverésekben vidékiek is részt vehetnek kik azonban kötelesek a vételárt a helyszínen lefizetni.

Kecskemét, 1898. november 2.

332 1—1

Gazdasági osztály.

Hirdmény.

A Kecskeméti Gőz-Téglagyár Részvénytársaság igazgatósága közhírré teszi, hogy telepén a legnagyobb gongdall osztályozott kiváló minőségű

tégla,

a következő árakban kapható:
II-od osztályú fehér ezre 12 frt.
I-ső rendű " " 14 frt.
Görbe vasas " " 13 frt.
Gyenge " " 16 frt.
Erős " " 18 frt.

Kecskemét, 1898. november hó.

331 1—1

Az igazgatóság.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy a helybeli pénzintézetek és iparvállalatok

részvényei

nálam mindenkor kaphatók és általam a legjobb árban vásároltatnak és pedig az **eddigi gyakorlatától eltérve, közvetítési jutalék nélkül.**

Bleyer Adolf,

385—26—24

Nagykörösi-útea 22.

A kőbányai

Krály-Serfőző-Részvénytársaság főraktára

ahol mindenkor kellőleg hűtött, legjobb minőségű hordós és palackos sör kapható.

Üzlet-átvétel!

Tisztelettel hozom a n. é. közönség szives tudomására, hogy **Horváth Sándor** úr **Kéttplom-köz 5. sz. alatti**

czipész-üzletet

átvettem s tovább fentartani fogom. Elvállalok minden e szakba vágó munkát. — Több évi szabászati gyakorlatomra hivatkozva, biztosítom az üzlet eddigi t. megrendelőit és a n. é. közönséget, hogy pontos, kifogástalan munkáimmal — különös tekintettel az árak szoliditására — szives bizalmukat ki fogom érdemelni. — miért is a jóakarató pártfogást kérve, vagyok Kecskemét, 1898. október hó.

Teljes tisztelettel

Gyapjas László,
férfi- és nő-czipész.

314 3—8

Hirdetmény.

Az Első Kiviteli, Gőz-Tégla-, Fedő-cserép és Keramiai-Gyár Részvénytársaság 16 drb visszamaradt részvénye, folyó évi november hó 16-ik napján d. u. 2 órakor a Kecskeméti Leszámitoló és Pénzváltó-Bank Részvénytársaság helyiségében, azonnali készpénzfizetéssel mellett árverésen a legtöbbet ígérőnek eladatik.

Kecskeméten 1898. november hó 8-án.

334 1—1

Az igazgatóság.

A „SANTAL EGGER“

kiváló gyógyszerjé készítmény. Feleslegessé teszi a Copaiát és Cubebát Felülmúlja pontos és biztos hatásban csó-, hólyag- és vesebántalmaknál a külföldi gyártmányok legjobbjait. A **Hamamelis Injeccióval** egyetemben használva a legmakacsabb folyást megszünteti. 1 üveg (40 drb) ára 1 ft 50 kr., a pénz előleges beküldése mellett postán bérmentve 1 ft 70 kr., 2 üveg 3 ft 30 kr., 2 üveg Injecció és 1 üveg Santal Egger bérmentve I. 379 3 ft 25 kr. 17—16

Főraktár: Gyógyszertár a „Nádor“-hoz Budapest, VI., Váci-körút 17.

Kapható Kecskeméten:
Molnár Pál, Farkas Ignác és Bódogh Ferencz gyógyszerész uraknál.

Tündérvégház Budapesten!

November hó 5-én nyílik meg

Budapesten

(Erzsébet-körút 53. szám alatt, a Fürdőpalotában)

HANUSZ BÉLA
NAGY KÁVÉHAZA

a legfényesebb berendezéssel

18 billiard-asztallal
(2 amerikai chicagói asztal).

317

3—3

A világ összes lapjai.
Erkély-páholyok. — Pálmakert.
Mintaserű kiszolgálás.

21736—1898.

Árlejtsési hirdetmény.

Kecskemét th. város közönsége részéről a városi törvényhatóság számára szükséges **irodai szerek szállítása** az 1899. január 1-ő napjától 1901. évi december hó 31-éig terjedő időre vállalat útján biztosítandó lévén, felhivatnak a vállalkozni szándékozók, hogy 120 frtnyi óvadékpénz, vagy elfogadható értékpapirok letétele mellett ajánlataikat a **f. 1898. évi november hó 16-ik napján** d. e. 10 órakor a városi főjegyzői hivatalban tartandó **nyilvános árlejtsés** alkalmával a megállapított kikiáltási árból % os leengedésekben szóval tegyék meg, vagy hasonló óvadékkal ellátott ugyanolyan tartalmú zárt ajánlataikat a mondott árlejtsés megkezdéseig a főjegyzői hivatalban nyújtsák be.

A mintául szolgáló irodai szerek s az árlejtsési és szerződési feltételek a főjegyzői hivatalban megtekinthetők, megjegyeztetvén, mikép a városi törvényhatóság számára évenként mintegy 60 rizsma fehér papír, 90 rizsma szürke fogalmazó papír stb., továbbá mintegy 20,000 drb levélboríték, 30 kg. posta-pecsétviasz, 180 doboz író toll, 170 tuczat író, 174 üveg Dörner-féle vegytinta, 120 liter Müller-féle Anthracen-tinta stb. szükséges.

Kecskeméten, 1898. évi október hó 27-ik napján tartott tanácsülésből.

Papp György, jegyző. 321—2—2
Kada Elek, polgármester.

A feltaláló dr. Meidinger tanár úr által kizárólag feljogosított gyár

MEIDINGER-KÁLYHÁK

készítésére

H. HEIM es. és kir. udvari szállító

Budapest, Thonet-udvar.

Becs, I., Kohlmarkt 7. — Fraga, Hydnergasse 7.

Szabadalmazva minden államban.

— Első díjakkal kitüntetve az összes kiállításokon. —

Legelőnyösebb töltő és szellőző kályha.



Lakások, iskolák, irodák stb. számára a leggyorsabb és legpontosabb kiállításban. Tetszés szerinti hosszantartó égési tartam közzé. 24 órai égési tartam közfénnyel. Több szobát egy kályhával lehet fűteni.

Waggon-kályhák.

Heim-féle Meidinger-kályhák.

MEIDINGER-OFEN
H. HEIM

Óvják az utazásoktól, miért is hessék figyelmébe ajánljuk az itt feltüntetett védjegyet, mely a kályha ajtajának belső oldalán van forrasztva.

Heim-féle HESTIA-KÁLYHÁK.

Heim-féle füstmentesítő kandalló.

A keménykövek teljesen füstmentesekma radnak. H. ártatlan égési tartam. A már meglévő kandallóburkolat felhasználható. Egy kandallóval több helyiséget lehet fűteni.

Heim-féle füstmentesítő Caloriferek.

Minden rendszerű központi fűtések.

Szárító készülékek ipari és gazdasági célokra.

Prospektusok és árjegyzékek ingyen és bérmentesen.

Kályháink csak akkor valódiak, ha azok budapesti vagy bécsi raktárainkból szerezettek be. 23714—14

Homoki szőlőtelepítőknél igen fontos!



Homoki szőlőtelepítőknél igen fontos!

A czég 17 év óta áll fenn s most már az országon kívül is elterjedt a híre, amennyiben ma már sok nemes és vadonöz csemeték szállít Horvát-, Szlavonország, Bosznia, Cseh-, Morvaország, Galiczia, Bukovina, Stájerország, Alsó- és Felső-Ausztria, valamint Szerbia, Bulgária, Románia és Németország részére. Nemesfa-állománya ezáltal 500,000 drb; vadonöz-állománya 8 millió. A czég évenként 4500—5000 rendelőknek küld szállítványokat. A gyümölcsfa-iskola t-íjesen homok-talajban létesít s így az fűkét a homoki szőlőtelepítőknél kinesis háza azért, mert mint tudva van, a homoktalajból kerülő fa a homoktőlben éppen úgy, mint az agyagos, köves talajban, nemkülönb a lapos és magas (hegyes) fekvésnél mindig biztosabban eréd meg és fejlődik, mint az agyagos iszaplerakódás vagy túlságosan kóvvert talajban állítottak elő. A gyümölcsfajok boldogult Bereczki Máté mezőkövesházi hírneves telepéről valók. Ugy magasderekni, valamint törpe csemeték megrendelhetők körte, alma, szilva, őszi barack, kajszi-barack, cseresznye, meggy, laponya, birs, dió, és eperből. Az 1—2—3—4 éves, gazdag gyökerű, fajhiteles, igen szép csemeték, darabja azok erőssége szerint 15 krtól 40 krig. A 4—5 éves igen erős koronás sorfák drbja 45—50 kr. Nagyban vételnél az árak külön megállapodás tárgyát képezik. Fent irt gyümölcsfajokból tablaírítás folytán 1—2—3—4 éves selejtezett minőségű csemeték is kaphatók, erősség szerint 2—5—7—10—15 krtól meleyk gazdag gyökerzetknél fogva főként n. gyáni telepítésekhez olcsóságuk folytán igen ajánlatosak. Fenti minőségű csemeték vadonzat is bármily számban és erősségben megrendelhetők a fent irt czégnél. A gazdag gyökerzetű vadonözök 1000-re azok erőssége szerint 5 ft 85 krtól 19 frtig terjed. Nagyobb vételnél 5—10—15%, engedmény. — Levél-czim:

Ungváry László gyümölcsfa-iskolája, Czeglédén.

Tessék árjegyzéket kérni!

306 10—4

